

Τὴν ἀνάγκην τῆς υπάρξεως εἰς τὴν γλῶσσαν μας τοιούτου χρησιμοτάτου, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν πολυτίμου συγγράμματος πολ-
λάκις ἡσθάνθημεν ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ ὡς ἰατροὶ καὶ ὡς διατρέφον-
τες ἐν τοῖς ἀγροῖς ἡμῶν κτήνη τινα.

Οὐδὲν τῶ ὄντι ἀναγκαιότερον τοῦ νὰ δύναται τις ἐκ τοῦ
προχείρου νὰ θεραπεύῃ τὰ νοσήματα τῶν ἀναποφείκτων εἰς
τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου ζώων, ἀλλ' ὅμως ἡμεῖς αὐτοὶ, καί
τοι μὴ στερούμενοι ἰατρικῶν τινων γνώσεων, πολλάκις ὅμως
ἐπὶ τῶν νοσημάτων τῶν ζώων μας ἐμείναμεν μὲ τὰς χεῖρας
ἐσταυρωμένας. Καὶ ἐν μὲν τῷ διασχήματι τῆς δεκαπενταμήνου
φυλακίσεώς μας εἴχομεν τὸ ἀτύχημα ν' ἀκούσωμεν, ἐν ταῖς
φυλακαῖς σηπόμενοι, ὅτι μᾶς ἐφόρησαν τρεῖς ἀξιόλογοι τῆς
καλλιέργειας ἵπποι καὶ τέσσαρες γαλακτοφόροι ἀγελάδες ἕνεκα
ἐλλείψεως γνώσεων πρὸς θεραπείαν αὐτῶν· προχθὲς δὲ μᾶς ἐφό-
ρησε τέταρτος ἵππος μόνον καὶ μόνον διότι οἱ ὑπηρεταὶ μας
δὲν ἐγίνωσκον νὰ τὸν θεραπεύουν.

Ὁ Κύριος Περιδὸς λοιπὸν μεταφράσας εἰς γλῶσσαν εὐληπτον
καὶ καθαρὰν τὸ περὶ οὗ ὁλόγος πολύτιμον σύγγραμμα κατὰ τὴν
κρίσιν ἡμῶν εὐηργέτησε τὴν κοινωνίαν, καὶ ἂν ἐδυνάμεθα τὸ
καλλίτερον ἐθνικὸν βραβεῖον ἢ ἀριστεῖον ἠθέλαμεν προσφέρει εἰς
τοὺς τοιαῦτα κοινωφελῆ ἔργα ἐπιχειριζομένους· τιμᾶται δὲ τὸ
πρόνημα τοῦτο ἀντὶ δραχμῶν 2, 50 καὶ προτιθέμεν πάντας
τοὺς γεωργούς μας, πάντας τοὺς κτηματίας, πάντας τοὺς κτη-
νοτρόφους νὰ τὸ ἀγοράσωσι.

Τύχαι τοῦ Τηλεμάχου, συγγραφεῖσαι μὲν γαλλιστὶ ὑπὸ Φραγ-
γίσκου Φενελῶνος, μεταφρασθεῖσαι δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν ὑπὸ
Κωνσταντίνου Σταματιάδου, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Τριπλίει γυμνα-
σίου καὶ ἐκδοθεῖσαι δαπάνῃ Ν. Β. Νάκη ἐν Αθήναις, τύποις Ζ.
Γρυπάρη καὶ Αἰ. Καναριώτῃ, ὁδὸς Βύσσης ἀριθ. 815. 1864.
Εἰς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συγγράμματος τὴν ἀνάγκωσιν δὲν ἔχο-
μεν ἀνάγκην νὰ εἴπωμεν πολλὰ, ἵνα ἐφελκύσωμεν τὴν προσοχὴν
τῶν ἀναγνωστῶν. Καὶ τίς τούτων ἀγνοεῖ τὸ χρήσιμον καὶ διδα-
κτικώτατον τοῦ συγγράμματος τούτου; Τίς ὁ γευσάμενος ὁπω-
σοῦν παιδείας δὲν ἤκουσεν ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐγένετο
πρὸς ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ ἐνδοξοτέρου ἱσως τῶν
Βασιλέων τῆς Γαλλίας; καὶ ὅτι ὁ ἐνδοξος συγγραφεὺς αὐτοῦ
μακαρίτης Φενελῶν διὰ τούτου καὶ μόνου τοῦ ἔργου ἀπεθανά-
τισε τὸ ὄνομά του;

Ἀληθῶς λοιπὸν καὶ ὁ Κύριος Σταματιάδης καὶ ὁ Κύριος Νάκ

κης, ἀναδημοσιεύοντες εἰς γλῶσαν καθαρωτάτην καὶ εὐληπτον τὰς τύχας τοῦ Τηλεμάχου ἐπεχείρησαν ἔργον κοινωφελέστατον. Τιμᾶται δὲ τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἀντὶ δραχμῶν 6.

Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἐπίσης νὰ εἴπωμεν πολλὰ ἵνα συστήσωμεν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν τὴν μετάφρασιν τῶν κατὰ τὴν παρὰ πόδας ἀγγελίαν, ἀγγελομένων ἀριστουργημάτων τῆς ἰταλικῆς φιλολογίας.

Ἡ Ἰταλία κατὰ τὴν κρίσιν πολλῶν ὑπῆρξεν ἡ ἐναποταμιεύτρια τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ ὁδηγήτρια τοῦ νέου. Ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐναπέθεσαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὡς κειμήλιον τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ ἐκεῖθεν μετεδόθη οὗτος εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς οἰκουμένης καὶ ἔλαβε τὰς σημερινὰς ἐκπληκτικὰς διαστάσεις. Ἡμεῖς λοιπὸν οἱ Ἕλληνες ἰδίως ὀφείλομεν ν' ἀσχοληθῶμεν πολὺ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἰταλικῆς φιλολογίας, ἵνα εἰδῶμεν ποίαν πρόοδον καὶ ποίαν ἀνάπτυξιν ἔκαμεν ἐκεῖ τὸ ἐναποτεθὲν πατρογονικὸν ἡμῶν κειμήλιον.

Τὴν δὲ ἐντελῇ ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου μᾶς ἐγγυᾶται ἡ καθαρωτάτη καὶ εὐληπτος γλῶσσα τοῦ μεταφράστοῦ Κ. Πανᾶ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἰταλικὴ Βιβλιοθήκη ἡ μετάφρασις τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἰταλικῆς Φιλολογίας, ὑπὸ Παναγιώτου Πανᾶ.

Ἡ μετάφρασις αὕτη ἐκδοθήσεται, περιοδικῶς καὶ καθ' ἑβδομάδα, εἰς φυλλάδια, δύο τυπογραφικῶν φύλλων ἑκαστον.

Τιμὴ ἐκάστου φυλλαδίου, πληρωτέα ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ προσδιορίζεται.

Διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας λεπτὰ 50, διὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας, λεπτὰ 60, καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν, λεπτὰ 70.

Εἰς τοὺς προπληρόνοντας 24 φυλλάδια γίνεται ἑκπτώσις 10 τοῖς 100.

Εἰς δὲ τοὺς προπληρόνοντας 48 φυλλάδια, 20 τοῖς 100.

Οἱ θέλοντες νὰ προπληρόνωσιν, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο συγχρόνως μὲ τὴν ὑπογραφὴν των, ὅπως ἐκδοθῶσιν αἱ σχετίζεται ἀποδείξεις.

Ἡ ἐκδοσις θέλει ἀρχίσει μὲ τὴν εἰς τὸ πεζὸν μετάφρασιν τοῦ ἀέκμανέντος Ὀρλάνδου», ῥωμαντικῆς ἐποποιΐας τοῦ Ἀριόστου.

Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ δύο ἔτη, ὅτε οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἀνανεώσωσιν τὴν ἐγγραφὴν των.

Τὰ ἐγγραφόμενα ὀνόματα πρέπει νὰ ᾖναι εὐανάγνωστα, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1864. Π. ΠΑΝΑΣ.